

Dosar nr. [REDACTED]/2020

ROMANIA
TRIBUNALUL BRAILA
SECTIA I CIVILA
INCHIEIERE

Ședința publică din 18.03.2021

Completul constituit din:

Președinte:

Judecător:

Grefier:

Pe rol fiind soluționarea apelului declarat de apelantul [REDACTED], împotriva încheierii civile nr. 927/28.08.2020 pronunțată de Judecătoria Brăila în dosarul nr. 9487/196/2020, în contradictoriu cu intimații [REDACTED] și [REDACTED], având ca obiect daune cominatorii.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns avocat [REDACTED], pentru intimații [REDACTED] și [REDACTED], în baza împuternicirii avocațiale depusă la dosar (fila 28), lipsă fiind apelantul [REDACTED].

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită, apelul este declarat și motivat în termen, legal timbrat cu 20 lei (fila 22), al II-lea termen de judecată, cauza a fost amânată pentru ca părțile să depună la dosar note scrise cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept care decurge din interpretarea dispozițiilor art. 906 al. 4 din Codul de procedură civilă.

Avocat [REDACTED], pentru intimați, susține că înainte de a se discuta necesitatea sesizării Î.C.C.J., invocă inadmisibilitatea formulării apelului de către apelant având în vedere că dispozițiile art. 904 alin. 4 Cpc la forma la care exista în 2017, când a început executarea, prevedea faptul că încheierile pronunțate sunt definitive.

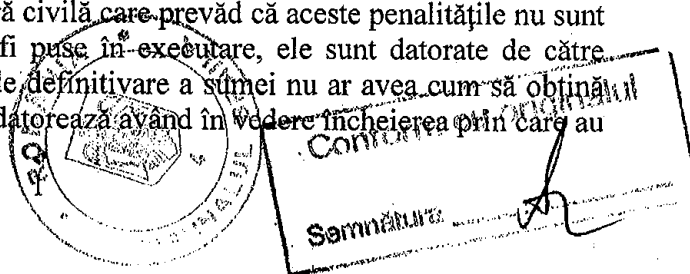
Instanța aduce la cunoștință că la termenul anterior această chestiune a fost tranșată și s-a pronunțat în acest sens, motiv pentru care acum nu se mai reia, nu se mai pune în discuție și nici nu se mai poate pronunța din nou.

Avocat [REDACTED], pentru intimați, învederează că la termenul anterior s-a discutat de termenul de formulare a apelului și nu de inadmisibilitatea apelului.

Instanța aduce la cunoștință că prin încheierea pronunțată la data de 18.02.2021 s-a constatat că apelul este declarat în termen și că este admisibil în prealabil.

Instanța pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept care decurge din interpretarea dispozițiilor art. 906 al. 4 din Codul de procedură civilă.

Avocat [REDACTED], pentru intimați, apreciază faptul că nu se impune sesizarea Î.C.C.J. pentru că astfel cum este formulat art. 906 alin. 4 Cod procedură civilă, respectiv dacă în interiorul termenului de 3 luni de zile nu-și execută obligația creditorul se poate adresa instanței cu o cerere de definitivare. De asemenea, solicită să se aibă în vedere și dispozițiile art. 906 alin. 1-2 Cod procedură civilă care prevăd că aceste penalități nu sunt lichide și exigibile, astfel că ele nu pot fi puse în executare, ele sunt datorate de către debitor. Dacă nu s-ar adresa cu o cerere de definitivare a sumei nu ar avea cum să obțină aceste penalități pe care partea adversă le datorează având în vedere încheierea prin care au

fost stabilite. Apreciază că înăuntrul termenului de 3 luni de zile creditorul se poate adresa instanței cu o cerere de definitivare a sumei și nu după expirarea termenului sau dacă în interiorul termenului și-a executat sau nu obligația dacă poate cere definitivarea. Debitorul este obligat la această sumă, el o datorează, numai că nu se știe cuantumul ei. Depune la dosar concluzii scrise în acest sens.

În timpul ședinței de judecată, până la închiderea dezbaterilor, apelantul a transmis la dosar prin mail punctul său de vedere cu privire la necesitatea sesizării Î.C.C.J., precum și solicitarea ca instanța să se pronunțe în acest sens chiar și în absența sa.

Instanța aduce la cunoștință că apelantul prin notele scrise depuse astăzi arată că nu se opune sesizării Î.C.C.J.

Instanța rămâne în pronunțare pe necesitatea sesizării Î.C.C.J. în ceea ce privește problema ridicată și totodată, pe necesitatea suspendării judecării apelului până la pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Î.C.C.J.

TRIBUNALUL

Analizând lucrările dosarului:

1) Tribunalul constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art. 519 Cod procedură civilă, pentru următoarele considerente:

a) existența unei cauze în curs de judecată în ultimă instanță, în condițiile în care cauza de față se află în faza apelului declarat împotriva s.c. nr. 5038/21.09.2017 a Judecătorei Brăila, decizia ce urmează a fi pronunțată fiind definitivă;

b) cauza se află în competența legală a unui complet al Tribunalului Brăila, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, conform art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă;

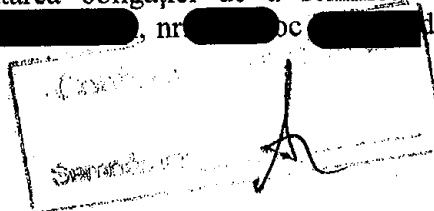
c) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată. Tribunalul constată că modul în care ar urma să fie interpretat și aplicat textul de lege cu privire la care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile influențează soluția pe fond a cererii deduse judecării.

d) o chestiune de drept cu caracter de noutate și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu fi făcut obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. Tribunalul constată că este îndeplinită și această ultimă condiție, având în vedere că textul de lege ce se solicită a fi interpretat este conținut de un act normativ relativ recent intrat în vigoare, având un potențial mai mare de a conține probleme de drept noi, de natură a genera practică neunitară, cu toate că dificultatea sa nu este una serioasă, că acest caracter de noutate nu s-a pierdut pe parcurs, nu a făcut obiectul unei jurisprudențe constante, nici al unui recurs în interesul legii sau al unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

2) Expunere succintă a procesului.

Prin plângerea înregistrată pe rolul Judecătorei Brăila, la data de 03.07.2020, sub nr. 9487/196/2020, petenții [redacted] și [redacted] au solicitat în contradictoriu cu intimatul [redacted], pronunțarea unei încheieri prin care să se fixeze, conform art. 906 alin.4 Cod proc. civ., suma definitivă datorată de pârât ca urmare a neexecutării obligației de a face.

În motivare, petenții au arătat că prin sentința civilă nr. 1225/2020 pronunțată de Judecătoria Brăila în dosar nr. 17317/196/2019 a fost admisă în parte acțiunea formulată și a fost obligat intimatul să achite acestora o penalitate de 100 lei zi/întârziere, începând cu data pronunțării sentinței și până la executarea obligației de a schimba destinația apartamentului nr. [redacted] situat în [redacted] strada [redacted], nr. [redacted] oc [redacted] din spațiu comercial în locuință.

Au susținut petenții că este necesar să se stabilească suma definitivă datorată prin titlul executoriu, în vederea punerii în executare a sentinței civile anterior menționate.

Totodată, petenții au învederat că intimatul debitor și-a executat obligația de schimbare a destinației imobilului - apartament din spațiu comercial în spațiu de locuit la data de 22.05.2020, după trecerea a 74 zile.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 906 alin. 4 Cod proc. civ.

Intimatul nu a formulat întâmpinare.

Prin Încheierea civilă nr. [REDACTED] 2020 Judecătoria Brăila a admis cererea privind pe petenții [REDACTED] și [REDACTED] și pe intimatul [REDACTED] având ca obiect daune cominatorii. A dispus obligarea intimatului la plata către petenți a sumei de 7.400 lei cu titlu de daune compensatorii, **reținând executarea obligației de către debitor după trecerea unui interval de 74 de zile.** A dispus obligarea intimatului la plata către petenți a sumei de 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Împotriva hotărârii a fost exercitat apel de către intimatul [REDACTED], înregistrat pe rolul Tribunalului Brăila la data de 27.10.2020. În motivarea apelului acesta a invocat printre altele (prin trimiterea la concluziile scrise depuse la dosarul primei instanțe, anexate și cererii de apel) inaplicabilitatea prevederilor art. 906 al. 4 Cpc atâta timp cât s-a reținut că obligația a fost executată anterior trecerii unui termen de 3 luni de la data pronunțării Încheierii de aplicare a penalităților.

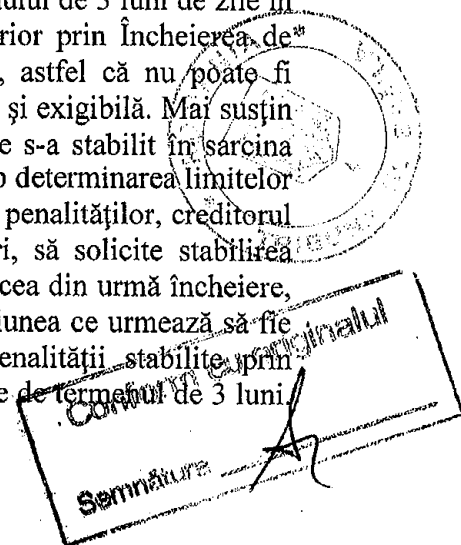
Intimații [REDACTED] și [REDACTED] nu au formulat apel împotriva Încheierii civile nr. 927/28.08.2020 Judecătoria Brăila și nici împotriva considerentelor reținute de prima instanță în privința executării obligației de către debitor anterior expirării termenului de 3 luni prevăzut de art. 906 al. 4 Cpc.

La termenul de judecată din ședința publică din data de 18.02.2021, instanța de apel, din oficiu, a pus în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care decurge din interpretarea dispozițiilor art. 906 al. 4 din Codul de procedură civilă, respectiv să se stabilească dacă creditorul poate solicita fixarea sumei definitive ce i se datorează de către debitor cu titlu de penalități și în ipoteza în care debitorul execută obligația în mai puțin de 3 luni de la data comunicării încheierii pronunțate în baza alin. 2 sau 3 a art. 906 Cod proc. civ.

3) Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept.

Apelantul pârât [REDACTED] a arătat prin cererea scrisă depusă la dosarul cauzei pentru termenul din data de 18.03.2021 că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care decurge din interpretarea dispozițiilor art. 906 al. 4 din Codul de procedură civilă, fără a motiva poziția sa.

Intimații petenți [REDACTED] și [REDACTED] susțin că textul art. 906 al. 4 C.proc.civ. permit creditorului să se adreseze instanței de judecată în interiorul termenului de 3 luni de zile în vedere definitivării sumei. Au arătat că penalitatea stabilită anterior prin Încheierea de ședință din data de 10.03.2020 nu este lichidă și nici exigibilă, astfel că nu poate fi executată. Executarea s-ar putea face doar dacă creanța este lichidă și exigibilă. Mai susțin că Încheierea pronunțată în baza art. 906 al. 2 C.pr.civ., prin care s-a stabilit în sarcina debitorului o penalitate de 10 lei pe zi de întârziere are ca unic scop determinarea limitelor penalităților acordate, iar pentru a putea trece la executarea silită a penalităților, creditorul trebuie, în termen de 3 luni de la data emiterii primei Încheieri, să solicite stabilirea penalităților cu titlu definitiv, conform art. 906 al. 4 C.pr.civ. Prin cea din urmă încheiere, instanța de executare este chemată să determine în concret sancțiunea ce urmează să fie aplicată debitorului, fiind ținută pe de o parte de valoarea penalității stabilite prin încheierea prevăzută la art. 906 al. 2, 3 C.pr.civ., iar pe de altă parte de termenul de 3 luni.

În aceste limite, instanța de executare trebuie să determine care este penalitatea definitivă și ce se impune a fi suportată de către debitor pentru refuzul său de a-și îndeplini această obligație. Numai la momentul la care întinderea penalităților este definitiv stabilită, acestea capătă caracter lichid și exigibil și pot fi executate silit de către creditor. Arată că legiuitorul a permis creditorului ca în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalităților, în care debitorul nu își execută obligația, să se adreseze din nou instanței de executare cu o cerere prin care să solicite fixarea sumei finale pe care debitorul trebuie să o plătească cu titlu de penalități. Susțin că dispozițiile art. 906 al. 4 C.pr.civ., trebuie interpretate împreună cu alineatele precedente ale aceluiași articol, astfel faptul că debitorul și-a executat obligația de a face în interiorul termenului de 3 luni de zile nu poate conduce la concluzia respingerii cererii creditorului de definitivare a sumei ce i se datorează. Dacă astfel ar sta situația, atunci dispozițiile art. 906 al. 5 C.pr.civ. nu s-ar mai aplica.

4) Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept.

În drept, - Art. 906 - Aplicarea de penalități

(1) Dacă în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorul nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unor penalități, de către instanța de executare.

(2) Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.

(3) Atunci când obligația are un obiect evaluabil în bani, penalitatea prevăzută la alin. (2) poate fi stabilită de instanță între 0,1% și 1% pe zi de întârziere, procentaj calculat din valoarea obiectului obligației.

(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere, dată cu citarea părților. Creditorul poate solicita fixarea sumei definitive cu titlu de penalități de întârziere după trecerea fiecărui termen de 3 luni în care debitorul nu își execută obligația prevăzută în titlu executoriu, până la stingerea ei completă.

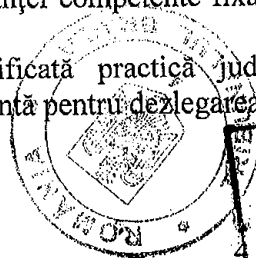
(5) Penalitatea va putea fi înlăturată ori redusă, pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării.

(6) Încheierea dată în condițiile alin. (4) este executorie.

(7) Acordarea de penalități în condițiile alin. (1) - (4) nu exclude obligarea debitorului la plata de despăgubiri, la cererea creditorului, în condițiile art. 892 sau ale dreptului comun.

Tribunalul opinează în sensul că textul de lege arătat, art. 906 al. 4 C.pr.civ., este susceptibil de a fi interpretat și în sensul că, dacă debitorul execută obligația anterior împlinirii termenului de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității, creditorul poate cere instanței competente fixarea definitivă a sumei ce i se datorează cu titlu de penalități.

Nu a fost identificată practică judiciară a propriei instanțe sau la nivel național/comunitar, relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supusă analizei.

Conform cu originalul

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În temeiul art. 519 Cod procedură civilă, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile care să dezlege următoarea chestiune de drept: modul de interpretare a dispozițiilor art. 906 al. 4 din Codul de procedură civilă, respectiv să se stabilească dacă creditorul poate solicita fixarea sumei definitive ce i se datorează de către debitor cu titlu de penalități și în ipoteza în care debitorul execută obligația în mai puțin de 3 luni de la data comunicării încheierii pronunțate în baza alin. 2 sau 3 a art. 906 Cod proc. civ.

În temeiul art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, dispune suspendarea judecării apelului declarat de apelantul [REDACTED] împotriva încheierii civile nr. [REDACTED] 2020 pronunțată de Judecătoria Brăila în dosarul nr. [REDACTED] 2020, în contradictoriu cu intimații [REDACTED] și [REDACTED], până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi 18.03.2021.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

